

TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2006. gada 23. novembrī*

Lieta C-486/04

par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2004. gada 25. novembrī cēla

Eiropas Kopienų Komisija, ko pārstāv M. van Beks [*M. van Beek*], pārstāvis, kuram palīdz F. Luī [*F. Louis*], *avocat*, un A. Kapobjanko [*A. Capobianco*], *avvocato*, kas norādīja adresi Luksemburgā,

prasītāja,

pret

Itālijas Republiku, ko pārstāv I. M. Bragulja [*I. M. Braguglia*], pārstāvis, kuram palīdz M. Fjorilli [*M. Fiorilli*] un Dž. Fjengo [*G. Fiengo*], *avvocati dello Stato*, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja.

* Tiesvedības valoda — itāļu.

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. V. A. Timmermanss [*C. W. A. Timmermans*],
tiesneši R. Šintgens [*R. Schintgen*], P. Kūris [*P. Kūris*], J. Makarčiks [*J. Makarczyk*]
(referents) un L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*],

ģenerālvokāts D. Ruiss-Harabo Kolomers [*D. Ruiz-Jarabo Colomer*],
sekretāre L. Hjūleta [*L. Hewlett*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2006. gada 25. aprīlī,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus tiesas sēdē 2006. gada 30. maijā,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Ar savu prasības pieteikumu Eiropas Kopienu Komisija lūdz Tiesu atzīt, ka:
 - nepiemērojot ietekmes uz vidi procedūru saskaņā ar 5.–10. pantu Padomes 1985. gada 27. jūnija Direktīvā 85/337/EEK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 175, 40. lpp.), kurā grozījumi

izdarīti ar Padomes 1997. gada 3. marta Direktīvu 97/11/EK (OV L 73, 5. lpp., turpmāk tekstā — “Direktīva 85/337”), Masafra atkritumu un biomasas kurināmā sadedzināšanas iekārtas (iekārta, uz kuru attiecas Direktīvas 85/337 I pielikums) projektam,

- pieņemot tiesisko regulējumu [3. panta 1. punktu Ministru padomes prezidenta 1999. gada 3. septembra dekrētā, kura nosaukums ir “Vadlīniju un koordinēšanas akts, ar ko groza un papildina iepriekšējo konsultāciju un koordinēšanas aktu 1994. gada 22. februāra Likuma Nr. 146 par noteikumiem par ietekmes uz vidi novērtējumu 40. panta 1. punkta ieviešanai” (*GURI* Nr. 302, 1999. gada 27. decembris, 17. lpp., turpmāk tekstā — “*DPCM*”), ar ko groza Republikas prezidenta 1996. gada 12. aprīļa dekrēta, kura nosaukums ir “Vadlīniju un koordinēšanas akts, kas pieņemts 1994. gada 22. februāra Likuma Nr. 146 par noteikumiem par ietekmes uz vidi novērtējumu 40. panta 1. punkta ieviešanai” (*GURI* Nr. 210, 28. lpp., turpmāk tekstā — “*DPR*”), A pielikuma i) un l) punktu], ar kuru nepiemēro ietekmes uz vidi novērtējumu dažiem projektiem, kas izriet no Direktīvas 85/337 I pielikuma (iekārta, kas paredzētas bīstamo un nebīstamo atkritumu reģenerācijai, kuru ražošanas jauda pārsniedz 100 tonnas dienā, projekti), ja tiem piemēro vienkāršotu atļauju procedūru Padomes 1975. gada 15. jūlija Direktīvas 75/442/EEK par atkritumiem (OV L 194, 39. lpp.), kas grozīta ar Padomes 1991. gada 18. marta Direktīvu 91/156/EEK (OV L 78, 32. lpp.) un Komisijas 1996. gada 24. maija Komisijas Lēmumu 96/350/EK (OV L 135, 32. lpp., turpmāk tekstā — “Direktīva 75/442”), 11. panta izpratnē, un
- pieņemot tiesisko regulējumu, [3. panta 1. punkts *DPCM*, ar ko groza *DPR* A pielikuma i) un l) punktu], kas, lai noteiktu, vai projektam, kas izriet no Direktīvas 85/337 II pielikuma, ir jāpiemēro ietekmes uz vidi novērtējums, noteic neadekvātu kritēriju, jo no šādas projektu novērtēšanas var nošķirt projektus, kuriem ir ievērojama ietekme uz vidi,

Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek Direktīvas 85/337 2. panta 1. punkts un 4. panta 1., 2. un 3. punkts.

Atbilstošās tiesību normas

Kopienu tiesiskais regulējums

Direktīva 75/442

- 2 Direktīvas 75/442 1. pants ir izteikts šādā redakcijā:

“Šajā direktīvā

- a) “atkritumi” ir jebkura viela vai priekšmets, kas iekļauts I pielikumā noteiktajās kategorijās, un no kā īpašnieks atbrīvojas, ir nodomājis atbrīvoties vai ir spiests atbrīvoties;

[..]

- d) “apsaimniekošana” ir atkritumu savākšana, pārvadāšana, reģenerācija un apglabāšana, tostarp šādu darbību pārraudzība un apglabāšanas vietu aprūpe pēc to slēgšanas;

e) “apglabāšana” ir jebkuras darbības, kas minētas II A pielikumā;

f) “reģenerācija” ir jebkuras darbības, kas minētas II B pielikumā;

[..]”

3 Saskaņā ar šīs direktīvas 4. pantu:

“Dalībvalstis paredz vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu atkritumu reģenerāciju vai apglabāšanu, neapdraudot cilvēka veselību un neizmantojot metodes vai darbības, kas varētu radīt kaitējumu videi un, jo īpaši

— neapdraudot ūdeņus, gaisu, augsni, augus un dzīvniekus,

— neradot traucējošus trokšņus un smakas,

— neradot negatīvu ietekmi uz lauku vidi un īpaši aizsargājamām teritorijām.

[..]”

4 Saskaņā ar šīs direktīvas 9. panta 1. punktu:

“Lai īstenotu 4., 5. un 7. pantu, jebkuram uzņēmumam, kas nodarbojas ar II A pielikumā minētajām darbībām, jāsaņem 6. pantā minētās kompetentās iestādes atļauja.

[..]”

5 Saskaņā ar šīs pašas direktīvas 10. pantu:

“Lai piemērotu 4. pantu, jebkuram uzņēmumam, kas veic II B pielikumā paredzētās darbības, jāsaņem atļauja.”

6 Direktīvas 75/442 11. panta 1. punkts paredz:

“Neskarot Padomes Direktīvu 78/319/EEK, [..] var izdarīt šādus izņēmumus no 9. un 10. pantā paredzētās prasības attiecībā uz atļaujām:

[..]

b) uzņēmumi, kas veic atkritumu reģenerāciju.

Šos izņēmumus piemēro tikai tad, ja

- kompetentās iestādes ir paredzējušas vispārīgus noteikumus katram darbības veidam, paredzot atkritumu daudzumus, veidus un nosacījumus ar kādiem konkrēto darbību var veikt, nepiemērojot prasības attiecībā uz atļaujām,

un

- atkritumu veids un daudzums un reģenerācijas un apglabāšanas metodes ir tādas, kas atbilst 4. pantā noteiktajām prasībām.”

7 Direktīvas 75/442 II A pielikuma, kura nosaukums ir “Apglabāšanas darbības”, nolūks ir uzskaitīt praktiski notiekošas atkritumu apglabāšanas darbības. Tajā norādīts, ka saskaņā ar 4. pantu atkritumus jāapglabā, neapdraudot cilvēku veselību un neizmantojot procesus, kas varētu kaitēt videi.

8 Šīs pašas direktīvas II B pielikuma, kura nosaukums ir “Darbības, kuru rezultātā var notikt atkritumu reģenerācija”, nolūks ir uzskaitīt praktiski notiekošas reģenerācijas darbības. Arī tajā ir norādīts, ka saskaņā ar 4. pantu atkritumu reģenerācija jāveic, neapdraudot cilvēku veselību un neizmantojot procesus, kas varētu kaitēt videi.

Direktīva 85/337

- 9 Direktīvas 85/337 1. panta 2. un 3. punkts ir izteikts šādi:

“2. Šajā direktīvā:

“projekts” nozīmē:

— celtniecības darbu vai citu ierīkošanu vai programmu izpildi,

— citu iejaušanos dabiskajā apkārtnē un ainavā, to skaitā iejaušanos, kas saistīta ar minerālo resursu ieguvī;

“attīstītājs” nozīmē:

atļaujas pieprasītāju privātam projektam vai valsts iestādi, kas ierosina projektu;

“attīstības piekrišana” nozīmē:

kompetentās iestādes vai iestāžu lēmumu, kas piešķir attīstītājam tiesības turpināt projektu.

3. Kompetentā iestāde vai iestādes ir tās, ko dalībvalstis ieceļ kā atbildīgās par to pienākumu izpildi, kuri izriet no šīs direktīvas.”

10 Saskaņā ar šīs direktīvas 2. panta 1., 2. punktu un 3. punkta pirmo daļu:

“1. Dalībvalstis nosaka visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka, pirms tiek dota piekrišana, uz tiem projektiem, kuriem var būt būtiska ekoloģiskā ietekme [ietekme uz vidi], *inter alia*, to rakstura, izmēra vai atrašanās vietas dēļ, attiektos prasība par attīstības saskaņošanu un novērtējumu attiecībā uz to ietekmi. Šie projekti ir noteikti 4. pantā.

2. Ekoloģiskās ietekmes novērtējumu [ietekmes uz vidi novērtējumu] var iekļaut dalībvalstīs pastāvošajā projektu apstiprināšanas procedūrā vai, ja tas neizdodas, citā procedūrā, vai procedūrā, kas jāizveido, lai īstenotu šīs direktīvas mērķus.

[..]

3. Neskarot 7. pantu, dalībvalstis var izņēmuma gadījumos nepakļaut konkrētu projektu pilnībā vai daļēji noteikumiem, kas paredzēti šajā direktīvā.”

11 Šis direktīvas 3. pants noteic:

“Ekoloģiskās ietekmes [ietekmes uz vidi] novērtējums pienācīgā veidā, ņemot vērā katru atsevišķu gadījumu un saskaņā ar 4. līdz 11. pantu, nosaka, raksturo un novērtē projekta tiešo un netiešo ietekmi uz šādiem faktoriem:

- dzīvām būtnēm, faunu un floru,
- augsni, ūdeni, gaisu, klimatu un ainavu,
- materiālām vērtībām un kultūras mantojumu,
- mijiedarbību starp faktoriem, kas minēti pirmajā, otrajā un trešajā ievilkumā.”

12 Šis pašas direktīvas 4. pants paredz:

“1. Saskaņā ar 2. panta 3. punktu I pielikumā uzskaitītos projektus pakļauj novērtējumam saskaņā ar 5. līdz 10. pantu.

2. Saskaņā ar 2. panta 3. punktu dalībvalstis:

a) ar katra gadījuma pārbaudēm

vai

b) pēc dalībvalsts noteiktajiem limitiem vai kritērijiem

attiecībā uz II pielikumā uzskaitītajiem projektiem nosaka, vai projekts jānovērtē saskaņā ar 5. līdz 10. pantu.

Dalībvalstis var nolemt piemērot gan a), gan b) apakšpunktā minēto kārtību.

3. Kad katra gadījuma pārbaude ir paveikta vai ir noteikti limiti vai kritēriji, kas paredzēti 2. punktā, ņem vērā attiecīgos atlasītos kritērijus [atlasē kritērijus], kas paredzēti III pielikumā.

4. Dalībvalstis nodrošina, lai tas, ko kompetentās iestādes nosaka saskaņā ar 2. punktu, tiktu paziņots sabiedrībai.”

- 13 Direktīvas 85/337 I pielikuma 9. punktā ir minētas atkritumu noglabāšanas iekārtas bīstamo atkritumu [t.i., atkritumu, uz kuriem attiecas Padomes 1991. gada 12. decembra Direktīva 91/689/EEK par bīstamajiem atkritumiem (OV L 377, 20. lpp.)] sadedzināšanai, ķīmiskai apstrādei, kā noteikts Direktīvas 75/442/EEK II A pielikumā D9, vai to aprakšanai.
- 14 Šī paša I pielikuma 10. punktā ir uzskaitītas tās atkritumu noglabāšanas (apglabāšanas) iekārtas nebīstamo atkritumu sadedzināšanai vai ķīmiskai apstrādei, kā noteikts Direktīvas 75/442/EEK II A pielikumā pie D9, kuru ražošanas jauda pārsniedz 100 tonnu dienā.
- 15 Direktīvas 85/337 II pielikuma 11. punkta b) apakšpunktā ir norādītas iekārtas atkritumu noglabāšanai [apglabāšanai] (projekti, kas nav ietverti I pielikumā).
- 16 Šīs pašas direktīvas III pielikumā uzskaitīti 4. panta 3. punktā minētie atlases kritēriji:

“1. Projektu īpašības

Projektu īpašības jāapsver, jo īpaši ņemot vērā:

— projekta apjomu [izmēru],

- saistību ar citiem projektiem,

- dabas resursu izlietošanu,

- atkritumu izraisīšanu,

- piesārņojumu un dabas bojājumus,

- katastrofu riska pakāpi, jo īpaši ņemot vērā izmantojamās vielas vai tehnoloģijas.

2. Projektu atrašanās vieta

Jāņem vērā to ģeogrāfisko apgabalu vides jutīgums, kurus projekti var ietekmēt, jo īpaši ņemot vērā:

- pastāvošo zemes izmantošanu,

- dabas resursu relatīvo bagātību, kvalitāti un reģenerēties spēju šajā apgabalā,

— dabiskās vides absorbcijas spēju, pievēršot īpašu uzmanību šādām zonām:

[..]

3. Iespējamās ietekmes pazīmes

Projektu iespējamā nozīmīgā ietekme jāņem vērā saistībā ar kritērijiem, kas iepriekš paredzēti 1. un 2. punktā, un jo īpaši ņemot vērā:

— ietekmes pakāpi (ietekmētās populācijas ģeogrāfiskais apgabals un izmērs),

[..]”

Valsts tiesiskais regulējums

¹⁷ Ar 1986. gada 8. jūlija Likuma Nr. 349, ar kuru izveido Vides ministriju, (*GURI* Nr. 59, 1986. gada 15. jūlijs) 6. pantu ieviesa Direktīvu 85/337 Itālijas tiesībās. Pēc tam ar 1994. gada 22. februāra Likuma Nr. 146 par noteikumiem par ietekmes uz vidi novērtējumu (*GURI* Nr. 52 kārtējais pielikums, 1994. gada 4. marts, turpmāk tekstā — “Likums Nr. 146/1994”) 40. pantu Itālijas valdība tika aicināta ar precīzu

Vadlīniju un koordinēšanas aktu noteikt nosacījumus, kritērijus un tehniskās normas, lai ietekmes uz vidi procedūru piemērotu projektiem, uz kuriem attiecas minētās direktīvas II pielikums.

18 Likuma Nr. 146/1994 40. panta 1. punkta izpildei tikai pieņemts *DPR*.

19 *DPR* 1. panta 3. punkts precizē:

“A pielikumā paredzētajiem projektiem piemēro ietekmes uz vidi novērtējuma procedūru.”

20 *DPCM*, kas grozīja *DPR* A pielikuma sākotnējo versiju, 3. panta 1. punkts ir izteikts šādi:

“1996. gada 12. aprīļa *DPR* A pielikuma i), l) [..] punkts tiek aizstāti ar šādiem punktiem:

- i) bīstamo atkritumu apglabāšanas un reģenerācijas iekārtas, izmantojot darbības, kas paredzētas 1997. gada 5. februāra likuma-dekrēta Nr. 22 [turpmāk tekstā — “likums-dekrēts Nr. 22/1997”] B pielikumā un C pielikuma R1–R9 punktā, izņemot reģenerācijas iekārtas, kam piemēro šī paša likuma-dekrēta 31. un 33. punktā paredzētās vienkāršotās procedūras [..];

l) nebīstamo atkritumu apglabāšanas un reģenerācijas iekārtas, kuru ražošanas jauda pārsniedz 100 tonnas dienā, izmantojot sadedzināšanu vai likuma-dekrēta Nr. 22[1997] B pielikuma D2 un D8–D11 punktā un C pielikuma R1–R9 punktā noteiktās apstrādes darbības, izņemot reģenerācijas iekārtas, kam piemēro šī paša likuma-dekrēta 31. un 33. punktā noteiktās vienkāršotās procedūras [..].”

21 Likuma-dekrēta Nr. 22/1997 noteikumi, kuros aprakstītas atkritumu īpašības un darbības, kas ļauj izmantot vienkāršoto procedūru, tika pieņemti, transponējot Direktīvas 75/442 11. pantu. Šādi paši noteikumi bija piemērošanas noteikumos, kas tika pieņemti saskaņā ar Vides ministrijas 1998. gada 5. februāra dekrētu par nebīstamo atkritumu, kam piemēro vienkāršotu reģenerācijas procedūru 1997. gada 5. februāra likuma-dekrēta Nr. 22 (*GURI* Nr. 88 kārtējais pielikums, 1998. gada 16. aprīlis) 31. un 33. panta izpratnē, identificēšanu.

Pirmstiesas procedūra

22 Ar 2001. gada 22. augusta un 12. novembra vēstulēm Komisija lūdza Itālijas iestādēm informāciju par Direktīvā 85/337 paredzēto procedūru piemērošanu diviem rūpniecisko iekārtu projektiem Masafra pašvaldības teritorijā, proti, elektroenerģijas ražošanas iekārtu, sadedzinot atkritumu kurināmo un biomasu, kā arī par sadzīves cieto atkritumu atlasē un atkritumu kurināmā ražošanas iekārtu.

23 Itālijas iestādes norādīja, ka tās ir izslēgušas attiecīgos projektus no ietekmes uz vidi novērtējuma procedūras, jo tie ietilpst *DPR* A pielikuma 1) punkta, *DPCM* 3. panta 1. punktā grozītajā redakcijā, paredzētajā izņēmumā.

- 24 Nemot vērā Itālijas valdības sniegtās atbildes, ko Komisija uzskatīja par nepietiekamām, Komisija uzsāka pirmstiesas procedūru ar sākotnējo 2002. gada 18. oktobra brīdinājuma vēstuli, kuru papildināja 2003. gada 11. jūlija vēstule, šajās vēstulēs norādot pienākumu neizpildi attiecībā uz Masafras rūpnieciskajai iekārtai noteikto īpašo attieksmi un pašas valsts tiesību aktiem.
- 25 Pēc tam ar 2003. gada 16. decembra argumentēto atzinumu Komisija aicināja Itālijas Republiku veikt pasākumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu no Direktīvas 85/337 izrietošos pienākumus divu mēnešu laikā no šī atzinuma saņemšanas brīža.
- 26 Tā kā Komisija uzskatīja par neapmierinošu nostāju, ko Itālijas valdība ieņēma 2004. gada 22. aprīļa vēstulē, tā saskaņā ar EKL 226. panta otro daļu cēla šo prasību.

Par prasību

Lietas dalībnieku argumenti

- 27 Kā uzskata Komisija, Masafras sadedzināšanas iekārta, kurai ir ražošanas jauda, kas lielāka par 100 tonnām dienā, atbilst Direktīvas 85/337 I pielikuma 10. punktam un kā tādai tai pirms atļaujas saņemšanas bija jāveic ietekmes uz vidi novērtējuma procedūra.

- 28 Tā vispārīgi apgalvo, ka apstrīdētie Itālijas tiesību akti, piemērojot noteiktām atkritumu reģenerācijas iekārtām īpašas procedūras, kas paredzētas likuma-dekrēta Nr. 22/1997 31. un 33. pantā, izslēdz iekārtas, kuras izriet no Direktīvas 85/337 I pielikuma, no šīs direktīvas 4. panta 1. un 2. punktā noteiktās procedūras.
- 29 Komisija arī uzsver, ka iekārtām, uz kurām attiecas Direktīvas 85/337 II pielikums, un it īpaši tām, kuras paredzētas minētā pielikuma 11. punkta b) apakšpunktā, neatkarīgi no tā, vai tās attiecas uz atkritumu apglabāšanu vai reģenerāciju, būtu jāpiemēro šīs direktīvas 4. panta 2. punktā minētā novērtējuma procedūra.
- 30 Komisija norāda, ka saskaņā ar Direktīvu 75/442 tās sākotnējā redakcijā jēdziens “apglabāšana” attiecas gan uz galīgās apglabāšanas darbībām, gan uz reģenerācijas darbībām. Tā uzsver izmantoto jēdzienu vienādību Direktīvas 75/442 un 85/337 sākotnējā redakcijā un no tā secina, ka, pieņemot pēdējo minēto direktīvu, Kopienu likumdevējs noteikti ir vēlējies noteiktām atkritumu reģenerācijas darbībām piemērot noteikumus, kas regulē ietekmes uz vidi novērtējuma procedūru.
- 31 Kā uzskata šī iestāde, jēdziens “apglabāšana” Direktīvas 85/337 I pielikuma 9. un 10. punktā un II pielikuma 11. punkta b) apakšpunktā aptver gan apglabāšanu vārda šaurā nozīmē, gan reģenerācijas darbības.
- 32 Komisija piebilst, ka nesaskata, kāda atšķirība no ietekmes uz vidi skatupunkta varētu būt starp tās iekārtas būvniecību noteiktā teritorijā, kas veiktu atkritumu reģenerācijas darbības, un to iekārtu būvniecību, kas veic atkritumu apglabāšanu. Tā šajā sakarā atgādina, ka Direktīva 75/442 paredz kontrolēt, protams, ar noteiktām

atšķirībām, gan apglabāšanas darbības, gan reģenerācijas darbības, lai aizsargātu cilvēka veselību un vidi.

33 Itālijas Republika neatzīst pārņemto pienākumu neizpildi, jo strīdā aplūkotās iekārtas veic atkritumu reģenerāciju un tām piemēro vienkāršotas procedūras, kas ieviestas ar likumu-dekrētu Nr. 22/1997. Nosakot, pirmkārt, saistību starp Direktīvu 85/337 un Direktīvu 75/442 attiecībā uz izmantotajiem tehniskajiem terminiem saistībā ar atkritumiem un atsaucoties, otrkārt, uz pašu Direktīvas 85/337 I pielikuma 9. un 10. punkta tekstu un II pielikuma 11. punkta b) apakšpunkta tekstu, kas norāda tikai uz vienu atkritumu apglabāšanas jēdzienu, Itālijas Republika uzskata, ka pēdējā minētā direktīva attiecas tikai uz iekārtām, kas veic atkritumu apglabāšanu, izslēdzot no piemērošanas jomas iekārtas, kas veic atkritumu reģenerāciju.

34 Itālijas Republika arī uzsver, ka ar Direktīvu 91/156 Direktīvā 75/442 veikto grozījumu mērķis bija izveidot kopēju terminoloģiju un saskaņotu atkritumu definīciju, kas ļautu tuvināt dažādos noteikumus, kuri gan valsts, gan Kopieniu līmenī attiecas uz atkritumiem. No tā izriet — ja Direktīvā 97/11 norādīts atkritumu jēdziens, terminiem un definīcijām, ko tajā izmanto, noteikti jāatbilst attiecīgajam šīs nozares tiesiskajam regulējumam, proti, Direktīvai 91/156.

35 Itālijas Republika turklāt apgalvo, ka, ja atkritumu reģenerācijas jomā emisijas nepārsniedz Kopieniu tiesiskā regulējuma noteiktās robežas, neesot jāveic novērtējuma procedūra, jo atkritumu reģenerācijas mērķis ir tieši vides aizsardzība.

Tiesas vērtējums

- 36 Dalībvalstīm jāīsteno Direktīva 85/337 tā, lai pilnībā atbilstu tās noteiktajām prasībām, ņemot vērā tās pamatmērķi, proti, kā tas izriet no tās 2. panta 1. punkta, nodrošināt, ka pirms atļaujas izsniegšanas projektiem, kam varētu būt ievērojama ietekme uz vidi, it īpaši to rakstura, izmēra vai atrašanās vietas dēļ, veic to seku novērtējumu (šajā sakarā skat. 2000. gada 19. septembra spriedumu lietā *C-287/98 Linster, Recueil*, I-6917. lpp., 52. punkts).
- 37 Turklāt ir jāuzsver, ka atbilstīgi Tiesas judikatūrai Direktīvas 85/337 piemērošanas joma ir plaša un tās mērķis ir ļoti plašs (skat. 1996. gada 24. oktobra spriedumu lietā *C-72/95 Kraaijeveld u.c., Recueil*, I-5403. lpp., 31. un 39. punkts, un 2004. gada 16. septembra sprieduma lietā *C-227/01 Komisija/Spānija, Krājums*, I-8253. lpp., 46. punkts).

Par iebildumu par ietekmes uz vidi novērtējuma procedūras nepiemērošanu Masafras elektroenerģijas ražošanas iekārtām, kurās sadedzina atkritumu kurināmo un biomasu

- 38 Pašreiz spēkā esošajos Itālijas tiesību aktos atkritumu kurināmā un biomasas sadedzināšanas iekārta Masafrā tiek uzskatīta par nebīstamo atkritumu reģenerācijas iekārtu ar ražošanas jaudu, kas pārsniedz 100 tonnas dienā, kam piemēro vienkāršotas procedūras saskaņā ar likuma-dekrēta Nr. 22/1997 noteikumiem par Direktīvas 75/442 11. panta transponēšanu. Komisija apgalvo, ka attiecībā uz Direktīvā 85/337 veikto klasifikāciju runa ir par atkritumu apglabāšanas iekārtu nebīstamo atkritumu sadedzināšanai vai ķīmiskai apstrādei, kuras ražošanas jauda pārsniedz 100 tonnu dienā Direktīvas 85/337 I pielikuma 10. punkta izpratnē.

- 39 Lai novērtētu šī iebilduma pamatotību, vispirms ir jālemj par atkritumu apglabāšanas jēdziena tiesisko apjomu Direktīvas 85/337 izpratnē, ņemot vērā šo pašu jēdzienu, kas ir ietverts Direktīvā 75/442.
- 40 Ir skaidrs, ka Direktīva 85/337 nesniedz atkritumu apglabāšanas jēdziena definīciju, jo tās I un II pielikums tikai norāda uz dažām atkritumu apglabāšanas iekārtām. Turklāt nav arī domstarpību par to, ka Direktīvā 75/442 nav vispārīga atkritumu apglabāšanas un reģenerācijas jēdziena definīcijas un tajā sniegta tikai atsauce uz II A un II B pielikumu, kuros ir uzskaitītas dažādas darbības, kas izriet no viena vai otra no šiem jēdzieniem (skat. 2002. gada 27. februāra spriedumu lietā C-6/00 ASA, *Recueil*, I-1961. lpp., 58. punkts).
- 41 Turklāt būtiska atkritumu reģenerācijas darbības raksturiezīme, kas izriet no Direktīvas 75/442 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta, kā arī no šīs direktīvas ceturrtā apsvēruma, ir fakts, ka tās pamatmērķis ir nodrošināt, ka atkritumi izpilda derīgu funkciju, jo tiek izmantoti citu materiālu vietā, kuri būtu lietojami šīs funkcijas izpildei, kas ļauj saglabāt dabas resursus (skat. it īpaši iepriekš minēto spriedumu ASA, 69. punkts; 2003. gada 13. februāra spriedumu lietā C-458/00 Komisija/Luksemburga, *Recueil*, I-1553. lpp., 36. punkts, un 2004. gada 7. oktobra spriedumu lietā C-103/02 Komisija/Itālija, Krājums, I-9127. lpp., 62. punkts).
- 42 Šāda raksturiezīme neattiecas uz tām sekām videi, ko var radīt atkritumu reģenerācijas darbības kā tādas. Kā izriet no ģenerāladvokāta secinājumu 54.–56. punkta, šīm darbībām, tāpat kā atkritumu apglabāšanai, var būt nozīmīga ietekme uz vidi. Turklāt Direktīvas 75/442 4. pants uzliek dalībvalstīm pienākumu noteikt vajadzīgos pasākumus, lai atkritumi tiktu reģenerēti vai apglabāti, neapdraudot cilvēka veselību un neizmantojot metodes vai darbības, kas varētu kaitēt videi.

- 43 Visbeidzot ir jānorāda, ka tad, kad Kopienų likumdevējs ir uzskatījis par nepieciešamu sasaistīt Direktīvu 85/337 ar Direktīvu 75/442, tas to ir darījis skaidri. Tajā, it īpaši šīs direktīvas I pielikuma 9. un 10. punktā, tas atsaucas uz ķīmisko apstrādi, kas definēta Direktīvas 75/442 II A pielikuma D9 punktā. Tomēr šāda veida atsaucē uz pašu atkritumu apglabāšanu nav.
- 44 Līdz ar to ir jāuzskata, ka atkritumu apglabāšanas jēdziens Direktīvas 85/337 nozīmē ir neatkarīgs jēdziens, kam būtu jāpiešķir tāda nozīme, lai pilnībā atbilstu šajā dokumentā paredzētajam mērķim, par ko ir norādīts šī sprieduma 36. punktā. Tātad šis jēdziens, kas nav līdzvērtīgs atkritumu apglabāšanas jēdzienam Direktīvas 75/442 nozīmē, ir *lato sensu* jāsaprot kā tāds, kas attiecas uz visām darbībām, ar kurām veic vai nu atkritumu apglabāšanu šī jēdziena šaurā nozīmē, vai atkritumu reģenerāciju.
- 45 Līdz ar to iekārta Masafrā, kura ražo elektroenerģiju no biomasas un atkritumu kurināmā sadedzināšanas un kuras ražošanas jauda pārsniedz 100 tonnas dienā, ir iekļauta iekārtu kategorijā, kas veic nebīstamo atkritumu apglabāšanu ar sadedzināšanas vai ķīmiskās apstrādes palīdzību, kas paredzēta Direktīvas 85/337 I pielikuma 10. punktā. Kā tādai tai pirms atļaujas izsniegšanas būtu jāpiemēro ietekmes uz vidi novērtējuma procedūra, jo projektiem, kas izriet no šī I pielikuma, ir jāveic sistemātisks novērtējums, piemērojot šīs direktīvas 2. panta 1. punktu un 4. panta 1. punktu (šajā sakarā skat. 1995. gada 11. augusta spriedumu lietā C-431/92 Komisija/Vācija, *Recueil*, I-2189. lpp., 35. punkts).
- 46 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jākonstatē, ka, atbrīvojot no ietekmes uz vidi novērtējuma iekārtu, kas atrodas Masafrā un paredzēta atkritumu kurināmā un biomasas sadedzināšanai, kuras ražošanas jauda pārsniedz 100 tonnas dienā un kura izriet no Direktīvas 85/337 I pielikuma 10. punkta, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti saskaņā ar šīs direktīvas 2. panta 1. punktu un 4. panta 1. punktu.

Par iebildumu par DPCM 3. panta 1. punkta pieņemšanu, ar kuru groza DPR A pielikuma i) un l) apakšpunktu, kas no ietekmes uz vidi novērtējuma procedūras izslēdz atsevišķus projektus, kas izriet no Direktīvas 85/337 I pielikuma (projekti iekārtām, kas paredzētas bīstamo un nebīstamo atkritumu reģenerācijai ar ražošanas jaudu, kas pārsniedz 100 tonnas dienā), ja tiem piemēro vienkāršoto atļaujas procedūru Direktīvas 75/442 11. panta nozīmē

47 No *DPR* A pielikuma i) un l) apakšpunkta izriet, ka gan bīstamo atkritumu reģenerācijas iekārtām, kurās izmanto darbības, kas paredzētas likuma-dekrēta Nr. 22/1997 B un C pielikuma R1–R9 punktā, ko reglamentē vienkāršotas procedūras, kā arī nebīstamo atkritumu reģenerācijas iekārtām ar ražošanas jaudu, kas pārsniedz 100 tonnas dienā, izmantojot sadedzināšanas vai apstrādes darbības, kas noteiktas šī likuma-dekrēta B pielikuma D2 un D8–D11 punktā, kā arī C pielikuma R1–R9 punktā, uz kurām attiecas tās pašas vienkāršotās procedūras, nepiemēro ietekmes uz vidi novērtējuma procedūru.

48 Ņemot vērā atkritumu apglabāšanas jēdziena apjomu Direktīvas 85/337 nozīmē, kas precizēts šī sprieduma 44. punktā, šķiet, ka to projektu vidū, kam valsts tiesību aktos piemēro vienkāršotas procedūras, var būt iekārtas, kuras, lai gan veic atkritumu reģenerāciju, ir iekļautas to bīstamo atkritumu apglabāšanas iekārtu kategorijā, kurus sadedzina vai apstrādā ķīmiski šīs direktīvas I pielikuma 9. punkta nozīmē, kā arī to nebīstamo atkritumu apglabāšanas iekārtu kategorijā, kurus sadedzina vai apstrādā ķīmiski šī paša teksta I pielikuma 10. punkta nozīmē.

49 Šādām iekārtām būtu jāpiemēro ietekmes uz vidi novērtējuma procedūra, jo, kā ir teikts šī sprieduma 45. punktā, Direktīvas 85/337 I pielikumā uzskaitītajiem

projektiem noteikti piemēro šādu novērtējumu, jo tiem var būt nozīmīga ietekme uz vidi.

- 50 Tāpēc, pieņemot *DPCM* 3. panta 1. punktu, ar kuru groza *DPR A* pielikuma i) un l) apakšpunktu, kas ļauj projektiem, kuri paredzēti bīstamo atkritumu un nebīstamo atkritumu reģenerācijai, ar ražošanas jaudu, kas pārsniedz 100 tonnas dienā, kas izriet no Direktīvas 85/337 I pielikuma, neveikt ietekmes uz vidi novērtējuma procedūru, kas paredzēta tās 2. panta 1. punktā un 4. panta 1. punktā, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva.

Par iebildumu par *DPCM* 3. panta 1. punkta pieņemšanu, ar ko groza *DPR A* pielikuma i) un l) punktu, kas, lai noteiktu, vai projektam, kas izriet no Direktīvas 85/337 II pielikuma, ir jāveic ietekmes uz vidi novērtējums, nosaka neadekvātu kritēriju

- 51 Kā tika teikts šī sprieduma 47. punktā, no kritizētā valsts tiesiskā regulējuma izriet, ka bīstamo vai nebīstamo atkritumu reģenerācijas projektiem, kam piemēro vienkāršotas procedūras, netiek veikts to ietekmes uz vidi novērtējums. Šo projektu klāstā var ietilpt atkritumu reģenerācijas iekārtas, uz kurām attiecas Direktīvas 85/337 II pielikuma 11. punkta b) apakšpunkts.

- 52 Kā uzskata Komisija, Itālijas iestāžu noteiktais kritērijs, lai nošķirtu atkritumu reģenerācijas iekārtas, uz kurām attiecas šis II pielikums, no ietekmes uz vidi novērtējuma procedūras, proti, piemērojot tām vienkāršotu likuma-dekrētā Nr. 22/1997 paredzētu procedūru, ir neapmierinošs, jo no šī novērtējuma var izslēgt to projektu novērtējumu, kam ir nozīmīga ietekme uz vidi.

- 53 Šajā sakarā Tiesa jau ir nospriedusi, ka dalībvalstīm ir iespēja noteikt kritērijus un/vai maksimālo robežu, kas ļauj noteikt, kuriem projektiem, kas izriet no Direktīvas 85/337 II pielikuma tās sākotnējā redakcijā, būtu jāveic novērtējums. Tomēr dalībvalstīm šādi piešķirto rīcības brīvību ierobežo šīs direktīvas 2. panta 1. punktā noteiktais pienākums novērtēt ietekmi uz vidi tiem projektiem, kuriem var būt nozīmīga ietekme uz vidi, *inter alia*, to rakstura, izmēra vai atrašanās vietas dēļ (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Kraaijeveld* u.c., 50. punkts, un 2006. gada 16. marta spriedumu lietā C-332/04 Komisija/Spānija, Krājumā nav publicēts — Krājums 2006., I-40*. lpp., 76. punkts). Nosakot šo maksimālo robežu un/vai kritērijus, tātad dalībvalstīm ir jāņem vērā ne tikai projektu izmērs, bet arī to raksturs un atrašanās vieta (šajā sakarā skat. 1999. gada 21. septembra spriedumu lietā C-392/96 Komisija/Īrija, *Recueil*, I-5901. lpp., 65. punkts, un iepriekš minēto 2006. gada 16. marta spriedumu lietā Komisija/Spānija, 76. punkts).
- 54 Turklāt, piemērojot Direktīvas 85/337 4. panta 3. punktu, dalībvalstīm ir pienākums, nosakot maksimālo robežu vai kritērijus, ņemt vērā atbilstošus atlases kritērijus, kas definēti tās III pielikumā (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā Komisija/Spānija, 79. punkts).
- 55 Direktīvas 85/337 III pielikums 4. panta 3. punktā paredzēto atlases kritēriju starpā izšķir, pirmkārt, projektu raksturiezīmes, kas ir jāaplūko attiecībā uz projekta apjomu [izmēru], saistību ar citiem projektiem, dabas resursu izlietošanu, atkritumu radīšanu, piesārņojumu un dabas postījumiem, katastrofu [avāriju] riska pakāpi, otrkārt, projektu atrašanās vietu, proti, ka būtu jāņem vērā to ģeogrāfisko apgabalu vides jutīgums, kurus projekts varētu ietekmēt, it īpaši ņemot vērā pastāvošo zemes izmantošanu un dabiskās vides absorbcijas spēju, kā arī, treškārt, iespējamās ietekmes pazīmes, it īpaši attiecībā uz ģeogrāfisko apgabalu un populācijas nozīmi.

- 56 Attiecībā uz vienkāršoto procedūru izmantošanu, ko paredz likuma-dekrēta Nr. 22/1997 noteikumi, kas pieņemti, lai transponētu Direktīvas 75/442 11. pantu, ir jānorāda, ka attiecīgo veidojumu un uzņēmumu atbrīvojums no pienākuma saņemt atļauju atkritumu reģenerācijas veikšanai, kas ir atļauja, kura principā tiek prasīta, uzsākot atkritumu apsaimniekošanu, piemērojot šīs direktīvas 10. pantu, var tikt piemērots tikai tās 4. pantā un 11. panta 1. punktā noteiktajos apstākļos.
- 57 No pēdējiem minētajiem noteikumiem izriet, ka, pirmkārt, kompetentajām iestādēm ir jāpieņem vispārīgi noteikumi katra veida darbībai, nosakot atkritumu veidus un daudzumus, kā arī prasītos nosacījumus, ar kuriem darbība būtu atbrīvota no atļaujas. Otrkārt, atkritumu veidiem vai daudzumiem un reģenerācijas veidiem ir jābūt tādiem, kas neapdraud cilvēka veselību un neizmanto procesus vai metodes, kas varētu apdraudēt vidi, it īpaši ūdeņus, gaisu vai augsni, kā arī dzīvniekus un augus, nerada traucējošus trokšņus vai smakas un nebojā ainavu, kā arī īpaši aizsargājamās teritorijas.
- 58 Izslēdzot no ietekmes uz vidi novērtējuma, kam būtu jānotiek, pirms kompetentā iestāde vai iestādes pieņem lēmumu, kas piešķir tiesības uzsākt projektu, iekārtu projektus, kuros veic atkritumu reģenerācijas darbības, pamatojoties uz vienkāršotu procedūru, Itālijas tiesiskais regulējums neņem vērā visus atlases kritērijus, kas precizēti Direktīvas 85/337 III pielikumā.

- 59 Tātad Itālijas tiesiskā regulējuma noteiktais kritērijs, kas izņēmuma kārtā saistīts ar vienkāršotu procedūru veikšanu, lai nepiemērotu atkritumu reģenerācijas iekārtām, kuras uzskaitītas Direktīvas 85/337 II pielikuma 11. punkta b) apakšpunktā, ietekmes uz vidi novērtējumu, neatbilst prasībām, kas norādītas šī sprieduma 53.–55. punktā, jo tas var radīt situāciju, kad ietekmes uz vidi novērtējumu neveic projektiem, kam to apjoma [izmēra] vai atrašanās vietas dēļ var būt nozīmīga ietekme uz vidi. Līdz ar to attiecīgais tiesiskais regulējums var apdraudēt Direktīvas 85/337 mērķi, kas precizēts šī sprieduma 36. punktā.
- 60 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, ir jākonstatē, ka, pieņemot *DPCM* 3. panta 1. punktu, ar kuru groza *DPR A* pielikuma i) un l) apakšpunktu, kas, lai noteiktu, vai projektam, kas izriet no Direktīvas 85/337 II pielikuma, ir jāpiemēro ietekmes uz vidi novērtējums, nosaka neadekvātu kritēriju, jo ar to no šī novērtējuma var izslēgt projektus, kam ir nozīmīga ietekme uz vidi, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti saskaņā ar šīs direktīvas 2. panta 1. punktu un 4. panta 2. un 3. punktu.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 61 Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Komisija ir prasījusi piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā šai dalībvalstij spriedums ir nelabvēlīgs, tad jāpiespriež Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

- 1) — izslēdzot no ietekmes uz vidi novērtējuma procedūras iekārtu, kas atrodas Masafrā un kas paredzēta kurināmā, kurš iegūts no atkritumiem, un biomasas sadedzināšanai ar ražošanas jaudu, kas pārsniedz 100 tonnas dienā, un uz kuru attiecas I pielikuma 10. punkts Padomes 1985. gada 27. jūnija Direktīvā 85/337/EEK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 1997. gada 3. marta Direktīvu 97/11/EK,
 - pieņemot 3. panta 1. punktu Ministru padomes prezidenta 1999. gada 3. septembra dekrētā, kura nosaukums ir “Vadliniju un koordinēšanas akts, ar ko groza un papildina iepriekšējo vadliniju un koordinēšanas aktu 1994. gada 22. februāra Likuma Nr. 146 par noteikumiem par ietekmes uz vidi novērtējumu 40. panta 1. punkta ieviešanai”, ar ko groza Republikas prezidenta 1996. gada 12. aprīļa dekrēta “Vadliniju un koordinēšanas akts, kurš pieņemts 1994. gada 22. februāra Likuma Nr. 146 par noteikumiem par ietekmes uz vidi novērtējumu 40. panta 1. punkta ieviešanai”, A pielikuma i) un l) apakšpunktu, kas ļauj no ietekmes uz vidi novērtējuma, kurš paredzēts šīs direktīvas 2. panta 1. punktā un 4. panta 1. punktā, izslēgt projektus, kuri paredzēti bīstamu un nebīstamu atkritumu reģenerācijai ar ražošanas jaudu, kas pārsniedz 100 tonnas dienā un kas izriet no Direktīvas 85/337, Direktīvas 97/11 grozītajā redakcijā, I pielikuma, un
 - pieņemot 3. panta 1. punktu Ministru padomes prezidenta 1999. gada 3. septembra dekrētā, kas, lai noteiktu, vai projektam, kas izriet no

Direktīvas 85/337, Direktīvas 97/11 grozītajā redakcijā, II pielikuma, ir jāpiemēro ietekmes uz vidi novērtējums, nosaka neadekvātu kritēriju, jo no šī novērtējuma var izslēgt projektus, kam ir nozīmīga ietekme uz vidi,

Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti saskaņā ar šīs direktīvas 2. panta 1. punktu un 4. panta 2. un 3. punktu;

2) Itālijas Republika atļdzina tiesāšanās izdevumus.

[Paraksti]